Sag 191/88 R

Co-Frutta SARL
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Beskyttelsesforanstaltninger — en medlemsstats bemyndigelse til at undtage varer i fri omsætning i de andre medlemsstater fra fællesskabsbehandling«

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 19. august 1988 4551

Sammendrag af kendelse

Særlige rettergangsformer — udsættelse med gennemførelsen — foreløbige forholdsregler — betingelser herfor — alvorlig og uoprettelig skade

(EØF-Traktaten, art. 185 og 186; procesreglementet, art. 83, stk. 2)

KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
19. august 1988 *

I sag 191/88 R,

Co-Frutta SARL, Padova, Italien, ved advokat Wilma Viscardini Donà, Padova, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 4, avenue Marie-Thérèse,

sagsøger,

* Processprog: Fransk.

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved juridisk konsulent Marie-José Jonczy og Pieter Jan Kuyper, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Giorgios Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg, Luxembourg,

sagsøgt,

angående en begæring om udsættelse med gennemførelsen af Kommissionens beslutning C(88) 1311 af 30. juni 1988, hvorefter Den Italienske Republik bemyndiges til at undtage friske bananer med oprindelse i visse tredjelande fra fællesskabsbehandling,

har

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 14. juli 1988, har Co-Frutta i medfør af EØF-Traktatens artikel 173, stk. 2, anlagt sag med påstand om annullation af Kommissions beslutning C(88) 1311 af 30. juni 1988, der er truffet i medfør af EØF-Traktatens artikel 115, og som bemyndiger Den Italienske Republik til fra fællesskabsbehandling at undtage friske bananer, pos. 0803 00 10 i Den Kombinerede Nomenklatur, med oprindelse i visse tredjelande i den såkaldte dollarzone, som er bragt i fri omsætning i en anden medlemsstat.

2 Ved særskilt dokument, indgivet samme dato til Domstolens Justitskontor, har sagsøgeren i medfør af EØF-Traktatens artikler 185 og 186 samt procesreglementets artikel 83 fremsat begæring om foreløbige forholdsregler med påstand om, principalt, at gennemførelsen af Kommissionens beslutning af 30. juni 1988 udsættes, og, subsidiært, at det statueres, at den anfægtede beslutning ikke er til hinder

for, at der meddeles importlicens for 2 000 tons bananer med oprindelse i Colombia og i fri omsætning i Benelux-landene, som Co-Frutta har ansøgt om den 1. juli 1988.

3 Sagsøgte har indgivet skriftligt indlæg den 5. august 1988. Da parternes skriftlige indlæg indeholder de nødvendige oplysninger til at træffe afgørelse om begæringen om foreløbige forholdsregler, har præsidenten ikke fundet det nødvendigt at lade parterne afgive mundtlige indlæg.

4 Inden der tages stilling til begæringen, findes det hensigtsmæssigt først kort at gennemgå sagens faktiske omstændigheder og retlige baggrund.

5 Det fremgår af Rådets forordning nr. 288/82 af 5. februar 1982 om den fælles importordning (EFT L 35, s. 1), at bananer på fællesskabsplan endnu er undergivet nationale kvantitative restriktioner for fri omsætning i Frankrig, Grækenland, Italien og Det Forenede Kongerige.

6 Statsmonopolet for handel med bananer i Italien blev ophævet med virkning fra 1. januar 1965 i henhold til EØF-Traktatens artikel 37. Importen af bananer til Italien forblev imidlertid underlagt visse kvantitative restriktioner. Ifølge den gældende ordning er der kun restriktioner for import af bananer med oprindelse i landene i den såkaldte dollarzone.

7 Siden 1985 har Kommissionen på Den Italienske Republiks anmodning udstedt en række beslutninger, der bemyndigede denne til fra fællesskabsbehandling at undtage bananer med oprindelse i Colombia og andre lande i Centralamerika, som er i fri omsætning i medlemsstaterne. Disse bemyndigelser omfatter imidlertid ikke en del, for tiden 10%, af de samlede importmuligheder til Italien for de pågældende varer med oprindelse i andre lande end AVS-landene samt andre oversøiske lande og territorier. Denne mængde fordeles måned for måned af de italienske myndigheder, idet der tildeles mindst 50% til importører af varer i fri omsætning.

8 Det fremgår også af den anfægtede beslutning, at hver importør kun kan indgive en ansøgning om importdokument pr. måned, og at denne ansøgning skal indgives i løbet af de første fem arbejdsdage i den pågældende måned. Endelig kan ansøgningerne kun imødekommes, såfremt den enkelte ansøgning ikke vedrører mere end 20% af den månedlige kvote, der skal fordeles i løbet af den måned, hvor ansøgningen indgives, og såfremt der stilles en sikkerhed på 500 LIT/kg.

9 Sagsøgeren, en andelsforening, der består af omkring femten virksomheder, der modner og forhandler bananer, har i hovedsagen gjort gældende, at importørerne som følge af, at der ansøges om import af langt større mængder end det til rådighed stående kontingent, i praksis er forpligtet til at frembyde bananerne til fortoldning den dag, hvor kontingentet åbnes, da de ellers risikerer, at kontingentet allerede er udtømt af de andre ansøgere. I øvrigt har hver importør for nylig kun kunnet fortolde mellem 30% og 40% af de anmeldte mængder.

10 Den sagsøgende andelsforening har yderligere fremhævet, at den på grund af havarier på to skibe først modtog bananer købt i Colombia, efter at kontingenterne for direkte import for juni og juli 1988 var udtømt. For at kunne forsyne sine medlemmer ansøgte foreningen derfor den 1. juli 1988 om tilladelse til import til Italien af 2 000 tons bananer med oprindelse i Colombia, som var overgået til fri omsætning i Benelux-landene.

11 Ifølge sagsøgeren har de talienske myndigheder nægtet at meddele importlicens under henvisning til Kommissionens beslutning af 30. juni 1988, udstedt med hjemmel i EØF-Traktatens artikel 115. Heroverfor har Kommissionen anført, at de italienske myndigheder har udstedt en licens til sagsøgeren, men kun for 161 tons bananer med oprindelse i dollarzonen og i fri omsætning i de andre medlemslande.

12 Ifølge EØF-Traktatens artikel 185 har sagsanlæg for Domstolen ikke opsættende virkning. Denne kan dog, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt.

13 I henhold til procesreglementets artikel 83, stk. 2, kan der kun foreskrives en foreløbig forholdsregel, såfremt begæringen angiver de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og samtidig skal nødvendigheden af den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart forekomme berettiget af faktiske og retlige grunde.

14 Ifølge Domstolens faste praksis skal spørgsmålet om, hvorvidt foreløbige forholdsregler bør anses for uopsættelige, jfr. procesreglementets artikel 83, stk. 2, afgøres under hensyn til, om det er nødvendigt at træffe en foreløbig afgørelse for at undgå, at den part, som anmoder om den foreløbige forholdsregel, lider alvorlig og uoprettelig skade.

15 Som bevis for, at begæringen om foreløbige forholdsregler er uopsættelig, har den sagsøgende andelsforening gjort gældende, at den har et absolut forsyningsbehov, da den to gange har mistet muligheden for at importere bananer direkte fra tredjelande, fordi to af dens skibe har lidt havari.

16 Sådanne forsyninger er absolut nødvendige for de virksomheder, der forhandler og modner bananer, og som er medlemmer Co-Frutta, for at de kan opretholde deres aktiviteter ved at udnytte deres køleanlæg og sikre beskæftigelse for deres personale. Såfremt virksomhederne ikke modtager de nødvendige forsyninger, kan de blive tvunget til at lukke endeligt.

17 Kommissionen har heroverfor gjort gældende, at det fremgår af de af sagsøgeren anførte oplysninger i stævningen i hovedsagen, at de påståede tab hovedsagelig skyldes de to nævnte skibes forsinkede ankomst. Det er således ikke den anfægtede beslutning, som har fremkaldt det af sagsøgeren lidte tab eller bidraget hertil. Ved forsøget på at afhjælpe sine tab ved at importere en mængde bananer, der allerede er overgået til fri omsætning i andre medlemsstater, er sagsøgeren stødt på den betingelse, som er gengivet i den anfægtede beslutning, hvorefter en ansøgning om licens ikke må lyde på en mængde, der overstiger 20% af den månedlige kvote.

18 Kommissionen har tilføjet, at den sagsøgende forening aldrig tidligere har anset det for en uoprettelig skade, at den kun kunne råde over en begrænset andel af

importkontingentet, selv om de betingelser, som har hindret den i at importere bananer i fri omsætning, siden 1985 har været indeholdt i Kommissionens beslutninger på dette område. Den påberåbte uopsættelighed skyldes således den risiko, der normalt er forbundet med international handel.

19 Med hensyn til uopsætteligheden fremgår det klart af den anfægtede beslutnings betragtninger, at hovedformålet er at undgå ubegrænset import af bananer med oprindelse i landene i den såkaldte dollarzone, som er overgået til fri omsætning i de andre medlemsstater, idet en sådan import kan undergrave de traditionelle fordele, som AVS-staterne, herunder navnlig Somalia, nyder godt af på det italienske marked. De betingelser, som er fastsat i beslutningens artikel 1, blev indført og opretholdt for at sikre, at importører i højere grad kan købe varer i fri omsætning med det formål, at give nye og små erhvervsdrivende adgang til denne handel.

20 Ud fra disse betragtninger må det fastslås, at sagsøgeren ikke har godtgjort, at de tab, som selskabet hævder at have lidt i juni og juli måned, blev fremkaldt eller forstærket af den anfægtede beslutning.

21 Det bemærkes yderligere, at Co-Frutta ikke har anført objektive momenter vedrørende den seneste udvikling på bananmarkedet i Italien, for så vidt angår lagrene hos de virksomheder, der forhandler og modner bananer, eller deres finansielle situation, hvoraf det kan udledes, at Co-Frutta i fremtiden kan lide tilsvarende tab, eller som godtgør, at den skade, der skyldes udstedelsen eller gennemførelsen af Kommissionens beslutning, er uoprettelig.

22 Det kan herefter fastslås, at sagsøgeren ikke har godtgjort at have lidt alvorlig og uoprettelig skade som følge af udstedelsen eller gennemførelsen af Kommissionens beslutning C(88) 1311 af 30. juni 1988. Sagsøgeren har således ikke godtgjort, at der foreligger omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og som umiddelbart kan berettige, at gennemførelsen af beslutningen udsættes.

23 Der skal yderligere udtrykkes alvorlig tvivl om, hvorvidt hovedsagen kan admitteres på grundlag af EØF-Traktatens artikel 173, stk. 2. Ifølge den anfægtede beslutnings artikel 4 retter den sig nemlig til Den Italienske Republik, og det fremgår

ikke umiddelbart af sagens momenter, at den sagsøgende forening er umiddelbart og individuelt berørt af beslutningen på grund af særlige egenskaber eller på grund af forhold, som kun gælder for foreningen, og som adskiller det fra alle andre selskaber.

24 For så vidt angår den subsidiære påstand, såfremt gennemførelsen af beslutningen ikke udsættes, skal det endelig blot fastslås, at en sådan forholdsregel ville gribe ind i forvaltningen af Fællesskabets handelspolitik på en måde, der går langt ud over Domstolens kompetence i en sag om foreløbige forholdsregler.

Af disse grunde bestemmer

PRÆSIDENTEN

før endelig afgørelse træffes,

1) Begæringen tages ikke til følge.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 19. august 1988.

J-G. Giraud
Justitssekretær

A. J. Mackenzie Stuart
Præsident